

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 646 τῆς 12ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1968

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης τοῦ 1961 περί Διπλωματικῶν Σχέσεων (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1968 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 40 τοῦ 1968

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΤΟΥ 1961 ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν 18ην Ἀπριλίου 1961, ἐγένετο ἐν Βιέννῃ ἡ περί Διπλωματικῶν Σχέσεων Σύμβασις Προοίμιον.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὑπ' ἄρ. 6410 καὶ ἡμερομηνίας 2 Μαρτίου 1967, ἀπεφάσισε τὴν προσυπογραφήν καὶ προσχώρησιν εἰς τὴν ἄνω Σύμβασιν :

Διὰ ταῦτα, ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης τοῦ 1961 περί Διπλωματικῶν Σχέσεων (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1968. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἑἰς ἑκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀντίθετος ἔννοια— Ἑρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν περί Διπλωματικῶν Σχέσεων Σύμβασιν τὴν γενομένην ἐν Βιέννῃ τὴν 18ην Ἀπριλίου 1961.

3. Ἡ Σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐκτίθεται εἰς τὸν ἐπισυννημμένον Πίνακα καὶ ἡ εἰς αὐτὴν προσχώρησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦνται. Κύρωσις τῆς Συμβάσεως. Πίναξ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΠΕΡΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ,

ΑΝΑΠΟΛΟΥΝΤΑ ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων, οἱ λαοὶ ἄλλων τῶν ἔθνων ἀνεγνώρισαν τὴν ἰδιότητα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων,

ΕΧΟΝΤΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κυρίαρχον ἰσότητα τῶν Κρατῶν, τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ ἔθνων,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑ ὅτι μίᾳ διεθνῆς Σύμβασις ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ἐπικοινωνίας, τῶν προνομίων καὶ τῶν ἀσυλιῶν θὰ συνέβαλλεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ ἔθνων, ἀνεξαρτήτως τῶν διαφοροῦντων μεταξὺ τῶν συνταγματικῶν καὶ νομικῶν συστημάτων των,

ΚΑΤΑΝΟΟΥΝΤΑ ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τούτων δὲν εἶναι ὅπως ὠφεληθῶσιν ἄτομα ἀλλ' ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐκτέλεσις τῶν λειτουργιῶν διπλωματικῶν ἀποστολῶν ὡς ἀντιπροσωπευουσῶν Κράτη,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑ ὅτι οἱ κανόνες τοῦ ἐθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου δέον νὰ συνεχίσωσι νὰ διέπωσι θέματα μὴ ρητῶς ρυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως οἱ ἀκόλουθοι ὅροι κέκτηνται τὰς κατωτέρω ἀποδιδόμενάς αὐτοῖς ἐννοίας :

- (α) Ὁ «ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ ἐντεταλμένον ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ὅπως ἐνεργῆ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην.
- (β) Τὰ «μέλη τῆς ἀποστολῆς» εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς καὶ τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (γ) Τὰ «μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (δ) Τὰ «μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ ἔχοντα διπλωματικὴν ἰδιότητα μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (ε) Ὁ «διπλωματικὸς πράκτωρ» εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (στ) Τὰ «μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς τὰ ἀπασχολούμενα εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀποστολῆς.
- (ζ) Τὰ «μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀποστολῆς διατελοῦντα μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς.
- (η) Ὁ «ἰδιωτικὸς ὑπῆρέτης» εἶναι πρόσωπον διατελοῦν ἐν τῇ ἰδιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ μέλους τῆς ἀποστολῆς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑπάλληλος τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.
- (θ) Οἱ «χῶροι τῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὰ κτίρια ἢ τμήματα κτιρίων καὶ τοῦ συνεχομένου γηπέδου, ἅτινα, ἀσχέτως ἰδιοκτῆτου, χρησιμοποιοῦνται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς, περιλαμβανομένης τῆς κατοικίας τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ καθιέρωσις διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ Κρατῶν, καὶ μονίμων διπλωματικῶν ἀποστολῶν γίνεται δι' ἀμοιβαίας συναινέσεως.

"Άρθρον 3.

1. Αί λειτουργίαι τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς συνίστανται, μεταξύ άλλων, εἰς—

- (α) ἀντιπροσώπευσιν τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους παρὰ τῷ Κράτει παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις·
- (β) προστασίαν ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους τῶν συμφερόντων τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους καὶ τῶν ὑπηκόων του ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν διεθνῶν δικαίου ἐπιτρεπομένων ὁρίων·
- (γ) διαπραγματεύειν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους·
- (δ) ἐξακρίβωσιν, δι' ὄλων τῶν θεμιτῶν μέσων, τῶν συνθηκῶν καὶ ἐξελίξεων ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ ἀναφορὰν ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους·
- (ε) καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους καὶ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ ἀνάπτυξιν τῶν μεταξύ των οἰκονομικῶν, πνευματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων.

2. Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει διαλαμβανομένων δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ἀπαγορευδὸν τὴν ἄσκησιν προξενικῶν ἀρμοδιοτήτων ὑπὸ διπλωματικῆς ἀποστολῆς.

"Άρθρον 4.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δεόν νὰ θεβαιωθῆ ὅτι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ διαπιστεύσῃ ὡς ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς παρὰ τῷ Κράτει παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις, ἔτυχε τῆς εὐαρέστου ἀποδοχῆς τοῦ Κράτους τούτου.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ αἰτιολογήσῃ πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος τὴν ἄρνησιν εὐαρέστου ἀποδοχῆς.

"Άρθρον 5.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται, κατόπιν, δεούσης κοινοποιήσεως πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα παρ' οἷς ἡ διαπίστευσις Κράτη νὰ διαπιστεύσῃ ἕνα ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς ἢ νὰ τοποθετήσῃ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς Κράτη πλείονα τοῦ ἑνός, πλην ἂν ἐν τῶν παρ' οἷς ἡ διαπίστευσις Κρατῶν ἤθελε ρητῶς ἀντιταχθῆ εἰς τοῦτο.

2. Ὄταν τὸ διαπιστεῦον Κράτος διαπιστεύῃ ἕνα ἀρχηγὸν ἀποστολῆς εἰς ἕνα ἢ πλείονα ἄλλα Κράτη, δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ διπλωματικὴν ἀποστολὴν διευθυνομένην ὑπὸ προσωρινοῦ ἐπιτετραμμένου εἰς ἕκαστον τῶν Κρατῶν ἔνθα ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς δὲν ἔχει τὴν μόνιμον διαμονὴν του.

3. Ἀρχηγὸς ἀποστολῆς ἢ μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸ διαπιστεῦον Κράτος εἰς πάντα διεθνή ὄργανισμὸν.

"Άρθρον 6.

Δύο ἢ πλείονα Κράτη δύναται νὰ διαπιστεύωσι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἀρχηγοῦ ἀποστολῆς εἰς ἄλλο Κράτος πλην ἂν τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἤθελεν ἀντιταχθῆ εἰς τοῦτο.

"Άρθρον 7.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν "Άρθρων 5, 8, 9 καὶ 11, τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νὰ διορίξῃ κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικούς, ναυτικούς ἢ ἀεροπορικούς ἀκόλουθους, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὰ δνόματά των τῷ ὑποβληθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων πρὸς ἔγκρισιν.

"Άρθρον 8.

1. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δεόν νὰ ἔχωσι κατ' ἀρχὴν τὴν ἰθαγένειαν τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους.

2. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δὲν δύνανται νὰ διορίζωνται μεταξύ προσώπων ἐχόντων τὴν ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους εἰμὴ τῆς συγκαταθέσει τοῦ Κράτους τούτου, ἢ ὁποῖα δύνανται κατὰ πάντα χρόνον νὰ ἀνακληθῆ.

3. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἐπιφυλάξῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρόμοιον δικαίωμα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πολίτας τρίτου Κράτους οἵτινες δὲν εἶναι ὡσαύτως πολῖται τοῦ διαπιστεύοντος Κράτους.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται κατὰ πάντα χρόνον καὶ ἄνευ ὑποχρεώσεως ὅπως αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόφασίν του νὰ καθιστᾷ γνωστὸν πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἢ πᾶν μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς εἶναι πρόσωπον μὴ ἀρεστὸν, ἢ ὅτι πᾶν ἄλλο μέλος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι παραδεκτόν. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴτε ἀνακαλεῖ τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον εἴτε, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, θέτει τέρμα εἰς τὰς παρά τῆ ἀποστολῆ ἀρμοδιότητάς του. Πρόσωπόν τι δύναται νὰ κηρυχθῆ μὴ ἀρεστὸν ἢ μὴ παραδεκτόν πρὸ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Ἐάν τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἀρνήται ἢ παραλείπῃ νὰ ἐκτελέσῃ ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας τὰς ὑποχρεώσεις, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος Ἄρθρου, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ἢ εἰς ὅσον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἤθελε συμφωνηθῆ, κοινοποιοῦνται—

(α) ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς, ἢ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις τῶν ἢ ὁ τερματισμὸς τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ·

(β) ἡ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν μέλους τῆς ἀποστολῆς ὡς καί, ἐάν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι πρόσωπόν τι καθίσταται ἢ παύει νὰ εἶναι μέλος τῆς οἰκογενείας μέλους τινὸς τῆς ἀποστολῆς·

(γ) ἡ ἀφίξις καὶ ὀριστικὴ ἀναχώρησις ἰδιωτικῶν ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔδαφίῳ (α) προσώπων, ὡς καί, ἐάν συντρέχῃ λόγος, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγκαταλείπουσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ρηθέντων προσώπων·

(δ) ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις προσώπων διαμενόντων ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτει ὡς μελῶν τῆς ἀποστολῆς ἢ ὡς ἰδιωτικῶν ὑπηρετῶν δικαιουμένων εἰς προνόμια καὶ ἀσυλλία.

2. Ὅσακις εἶναι δυνατὸν διδεται ὡσαύτως προηγουμένη κοινοποίησις περὶ τῆς ἀφίξεως καὶ ὀριστικῆς ἀναχώρησεως.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐλλείψει ρητῆς συμφωνίας περὶ τῆς εἰς προσωπικὸν δυνάμεως τῆς ἀποστολῆς, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως ἡ δύναμις αὕτη διατηρηθῆ ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρουμένων λογικῶν καὶ κανονικῶν ὁρίων, λαμβανομένων, ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ συνθηκῶν αἰτίας ἐπικρατοῦσιν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς.

2. Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δύναται ἐπίσης, ἐντὸς παρομοίων ὁρίων καὶ ἄνευ διακρίσεως, νὰ ἀρνηθῆ ὅπως δεχθῆ μέλη τοῦ προσωπικοῦ ἀνήκοντα εἰς ὀρισμένην κατηγορίαν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ διαπιστεῦον Κράτος δὲν δύναται, ἄνευ προηγουμένης ρητῆς συγκαταθέσεως τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, νὰ ἐγκαθιστᾷ γραφεῖα ἀποτελοῦντα τμήματα τῆς ἀποστολῆς εἰς τόπους ἄλλους ἢ ἐκεῖνους ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημένη αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀποστολή.

"Άρθρον 13.

1. Ο άρχηγός τής άποστολής θεωρείται άναλαβών τά καθήκοντά του έν τῷ παρ' ὧ ή διαπίστευσις Κράτει είτε άφ' ὅτου παρουσίασε τά διαπιστευτήριά του είτε άφ' ὅτου έκoinοποίησε τήν άφιξίν του καί αντίγραφον τῶν διαπιστευτηρίων του ὑπεβλήθη εις τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ὧ ή διαπίστευσις Κράτους ή εις οἶον άλλο Ὑπουργεῖον ήθελε συμφωνηθῆ, συμφώνως πρός τήν εις τό παρ' ὧ ή διαπίστευσις Κράτος ισχύουσαν πρακτικήν, ήτις δέον νά ἐφαρμόζηται κατά τρόπον ὁμοίωμορον.

2. Ἡ σειρά παρουσιάσεως τῶν διαπιστευτηρίων ή αντίγραφου τούτων προσδιορίζεται έκ τής ήμερομηνίας καί ὥρας άφίξεως τοῦ άρχηγοῦ τής άποστολής.

"Άρθρον 14.

1. Οἱ άρχηγοί άποστολής διαιροῦνται εις τρεῖς τάξεις, ήτοι—

- (α) τήν τῶν πρέσβειων ή νουντισῶν διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς άρχηγοῖς Κρατῶν καί τῶν άλλων άρχηγῶν άποστολῶν τῶν ἐχόντων αντίστοιχον βαθμόν
- (β) τήν τῶν ἀπεσταλμένων, ὑπουργῶν ή ἐντερνουτσῶν διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς άρχηγοῖς Κρατῶν
- (γ) τήν τῶν ἐπιτετραμμένων διαπεπιστευμένων παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς τῶν Ἐξωτερικῶν

2. Ἐκτός καθ' ὅσον άφορᾷ εις τό προβάδισμα καί τό πρωτόκολλον, οὔδεμία διάκρισις γίνεται μεταξύ τῶν άρχηγῶν άποστολῶν ὡς έκ τής τάξεώς των.

"Άρθρον 15.

Τά Κράτη συμφωνοῦσι περι τής τάξεως, εις τήν ὁποῖαν δέον νά ἀνήκωσιν οἱ άρχηγοί τῶν άποστολῶν των.

"Άρθρον 16.

1. Οἱ άρχηγοί άποστολής λαμβάνουσι σειράν ἐιτὸς ἐκάστης τάξεως ἀναλόγως τής ήμερομηνίας καί ὥρας ἀναλήψεως τῶν ἀρμοδιοτήτων των συμφώνως πρός τό άρθρον 13.

2. Αἱ μεταβολαί αἱ ἐπιφερόμεναι εις τά διαπιστευτήρια άρχηγοῦ άποστολής, αἴτινες δέν ἐπάγονται μεταβολάς τάξεως, δέν θίγουσι τήν σειράν προβαδίσματος του.

3. Τό παρὸν "Άρθρον δέν ἐπιρεάζει οἰονδήποτε ἔθος ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ὧ ή διαπίστευσις Κράτους ὡς πρός τήν σειράν προβαδίσματος τοῦ ἀντιπροσώπου τής Ἁγίας Ἐδρας.

"Άρθρον 17.

Ἡ σειρά προβαδίσματος τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τής άποστολής κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ άρχηγοῦ τής άποστολής εις τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ή εις οἶον άλλο Ὑπουργεῖον ήθελε συμφωνηθῆ.

"Άρθρον 18.

Ἡ εις ἕκαστον Κράτος ἀκολουθητέα διαδικασία διὰ τήν ἀποδοχήν τῶν άρχηγῶν άποστολής δέον νά εἶναι ὁμοίωμορος ὡς πρός ἐκάστην τάξιν.

"Άρθρον 19.

1. Ἐάν χηρεύη ή θέσις άρχηγοῦ τής άποστολής ή εἰάν ὁ άρχηγός τής άποστολής κωλύεται νά άσκή τά καθήκοντά του, προσωρινός ἐπιτετραμμένος ἐνεργεῖ προσωρινῶς ὡς άρχηγός τής άποστολής. Τό ὄνομα τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτετραμμένου κοινοποιεῖται εις τό ὑπὸ τοῦ άρχηγοῦ τής άποστολής εἶτε, ἐν ή περιπτώσει κωλύεται οὗτος νά τό πράξη, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους εις τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ὧ ή διαπίστευσις Κράτους ή εις οἶον άλλο Ὑπουργεῖον ήθελε συμφωνηθῆ.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει οὐδὲν μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, μέλος τι τοῦ διοικητικοῦ ἢ τεχνικοῦ προσωπικοῦ δύναται, τῇ συγκαταθέσει τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, νὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους, ἵνα διευθύνῃ τὰς τρεχοῦσας διοικητικὰς ὑποθέσεις τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἀποστολὴ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς δικαιούνται νὰ τοπρθετῶσι τὴν σημαίαν καὶ τὸ ἔμβλημα τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ἐπὶ τῶν χώρων τῆς ἀποστολῆς, περιλαμβανομένης τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν μέσων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει εἶτε νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀπόκτησιν, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν του, ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀποστολὴν του χώρων εἶτε νὰ βοηθῇ τὸ διαπιστεῦον Κράτος, ὅπως τοῦτο ἐπιτύχῃ κατ' ἄλλον τρόπον ἐνδικοιτήματα.

2. Ὅφειλε ἐπίσης, ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον, νὰ βοηθῇ τὰς ἀποστολάς ὅπως ἐπιτύχῃ προσήκοντα ἐνδικοιτήματα διὰ τὰ μέλη των.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἀπαραβίαστοι. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πρόσωπα ἐνεργοῦντα ἐκ μέρους τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους νὰ εἰσέρχωνται ἐν αὐτοῖς εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

2. Τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἔχει τὴν εἰδικὴν ὑποχρέωσιν νὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ προσήκοντα μέτρα ἵνα ἐμποδίσῃ ὅπως οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς καταληφθῶσιν ἢ ὑποστῶσιν ζημίας, ὅπως ἡ εἰρήνη τῆς ἀποστολῆς διαταραχθῇ ἢ ἡ ἀξιοπρέπειά της ὑποστῇ μείωσιν.

3. Οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς, ἡ ἐπίπλωσις των καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τούτων εὐρισκόμενα εἶδη, ὡς καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα τῆς ἀποστολῆς, χαίρουσιν ἀσυλλίας ἐξ ἐρεῦνης, ἐπιτάξεως, κατασχέσεως ἢ ἐκτελεστικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἀπαλλάσσονται ὅλων τῶν ἐθνικῶν, τοπικῶν ἢ δημοτικῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν χώρων τῆς ἀποστολῆς τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτῆται ἢ μισθωταί, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ φόρων ἢ τελῶν ἀντιπροσωπευόντων ἀμοιβὴν διὰ παρασχεθείσας εἰδικὰς ὑπηρεσίας.

2. Ἡ ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἐκ φορολογίας δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ φόρων καὶ τελῶν καταβλητέων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ὑπὸ προσώπων τὰ ὁποῖα συμβάλλονται μετὰ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ἢ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἀρχεῖα καὶ ἔγγραφα τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἀπαραβίαστα ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ ὁποῦδήποτε εὐρισκόμενα.

Ἄρθρον 25.

Τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος παρέχει πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν λειτουργικῶν τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 26.

Τηρουμένων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν του οἱ ὁποῖοι ἀφορῶσιν εἰς ζῶνας εἰς τὰς ὁποίας ἡ εἰσοδος ἀπαγορεύεται ἢ ρυθμίζεται διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐξασφαλίζει εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς ἐλευθερίαν μετακινήσεως καὶ κυκλοφορίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

"Άρθρον 27.

1. Τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐπιτρέπει καὶ προστατεύει τὴν ἐλευθέραν ἐπικοινωνίαν τῆς ἀποστολῆς δι' ὄλους τοὺς ὑπηρεσιακοὺς σκοποὺς. Ἐπικοινωνοῦσα μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποστολῶν καὶ προξενείων τοῦ διαπιστευόντος Κράτους, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὕρισκωνται, ἡ ἀποστολὴ δύναται νὰ χρησιμοποιῆ πάντα τὰ προσήκοντα μέσα ἐπικοινωνίας, περιλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν ταχυδρόμων καὶ τῶν διὰ κώδικος ἢ κρυπτογραφημένων μηνυμάτων. Οὐχ ἦττον ἡ ἀποστολὴ δὲν δύναται νὰ ἐγκαθιστᾷ ἢ νὰ χρησιμοποιῆ συσκευὴν ραδιοπομποῦ εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἀπαραθιάστος. Ὁ ὅρος «ἐπίσημος ἀλληλογραφία» δηλοῖ πᾶσαν ἀλληλογραφίαν σχετικὴν πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ πρὸς τὰς λειτουργίας αὐτῆς.

3. Ὁ διπλωματικὸς σάκκος δὲν δύναται νὰ ἀνοιχθῆ οὔτε νὰ κατακρατηθῆ.

4. Τὰ συνιστῶντα τὸν διπλωματικὸν σάκκον δέματα ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν ὀρατὰ ἐξωτερικὰ σήματα ἐνδεικτικὰ τοῦ χαρακτῆρος των καὶ δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνωσιν εἰμὴ μόνον διπλωματικὰ ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα προσριζόμενα δι' ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν.

5. Ὁ διπλωματικὸς ταχυδρόμος ὁ ὁποῖος δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος δι' ἐπίσημου ἐγγράφου πιστοποιούντος τὴν ἰδιότητά του καὶ προσδιορίζοντος τὸν ἀριθμὸν τῶν συνιστῶντων τὸν διπλωματικὸν σάκκον δεμάτων, προστατεύεται ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων του ὑπὸ τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Ἀπολαύει τοῦ ἀπαραθιάστου τοῦ προσώπου του καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς οἰασδήποτε μορφῆς σύλληψιν ἢ κράτησιν.

6. Τὸ διαπιστεῦον Κράτος ἢ ἡ ἀποστολὴ δύναται νὰ διορίζη εἰδικούς διπλωματικούς ταχυδρόμους. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος Ἄρθρου θὰ τυγχάνωσιν ὡσαύτως ἐφαρμογῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι αἱ ἐν αὐτῇ μνημονεύμεναι ἀσυλίας θὰ παύωσι νὰ ἐφαρμόζωνται ἀφ' ἧς ὁ ταχυδρόμος θὰ ἔχη ἐπιδώσει τὸν ὑπὸ τὴν φροντίδα του διπλωματικὸν σάκκον εἰς τὸν παραλήπτην.

7. Ὁ διπλωματικὸς σάκκος δύναται νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν κυβερνήτην ἐμπορικοῦ ἀεροσκάφους προσγειοθησομένου εἰς ἐγκεκριμένον ἀερολιμένα εἰσόδου. Ὁ κυβερνήτης οὗτος δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος δι' ἐπίσημου ἐγγράφου δεικνύοντος τὸν ἀριθμὸν τῶν συνιστῶντων τὸν σάκκον δεμάτων, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται ὡς διπλωματικὸς ταχυδρόμος. Ἡ ἀποστολὴ δύναται νὰ ἀποστείλῃ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἵνα παραλάβῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ἐλευθέρως τὸν διπλωματικὸν σάκκον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀεροσκάφους.

"Άρθρον 28.

Τὰ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων τῆς εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς τέλη καὶ δικαιώματα ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ φόρου.

"Άρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος εἶναι ἀπαραθιάστον. Δὲν ὑπόκειται οὗτος εἰς οἰασδήποτε μορφῆς σύλληψιν ἢ κράτησιν. Τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος μεταχειρίζεται τοῦτον μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ λαμβάνει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς παρεμπόδιον πάσης προσβολῆς κατὰ τοῦ προσώπου, τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ.

"Άρθρον 30.

1. Ἡ ἰδιωτικὴ κατοικία τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἀπολαύει τοῦ αὐτοῦ ἀπαραθιάστου καὶ τῆς αὐτῆς προστασίας ὡς οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς.

2. Ὡσαύτως ἀπολαύουσι τοῦ ἀπαραθιάστου τὰ ἔγγραφα, ἢ ἀλληλογραφία καὶ πλὴν ὡς προνοεῖται ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ Ἄρθρου 31, τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ.

"Αρθρον 31.

1. Ὁ διπλωματικός πράκτωρ χαίρει ἀσυλίας ἐκ τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας τοῦ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτους. Χαίρει ὡσαύτως ἀσυλίας ἐκ τῆς ἀστικῆς καὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας πλὴν τῶν περιπτώσεων—

- (α) ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς ἀφορώσης εἰς ἰδιωτικὸν ἀκίνητον κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ διπλωματικός πράκτωρ κατέχη τοῦτο διὰ λογαριασμόν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς·
- (β) ἀγωγῆς ἀφορώσης εἰς κληρονομίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ διπλωματικός πράκτωρ ἐμφανίζεαι ὡς ἐκτελεστής διαθήκης, διαχειριστής, κληρονόμος ἢ κληροδόχος, ὡς ἰδιώτης καὶ οὐχὶ ἐν ὀνόματι τοῦ διαπιστευόντος Κράτους·
- (γ) ἀγωγῆς ἀφορώσης εἰς οἰανδήποτε ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἐν τῷ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτει ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων καθηκόντων του.

2. Ὁ διπλωματικός πράκτωρ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ὡς μάρτυς.

3. Οὐδὲν ἐκτελεστικὸν μέτρον δύναται νὰ ληφθῆ ἔναντι διπλωματικοῦ πράκτορος, πλὴν τῶν ἐμπιπτουσῶν εἰς τὰς ὑποπαραγράφους (α), (β) καὶ (γ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος "Αρθρου περιπτώσεων καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ τοιαῦτα μέτρα δύναται νὰ ληφθῶσι χωρὶς νὰ προσβληθῆ τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ προσώπου ἢ τῆς κατοικίας του.

4. Ἡ ἀσυλία διπλωματικοῦ πράκτορος ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτους δὲν ἀπαλλάσσει τοῦτον τῆς δικαιοδοσίας τοῦ διαπιστευόντος Κράτους.

"Αρθρον 32.

1. Τὸ διαπιστευθὲν Κράτος δύναται νὰ παραιτηθῆ τῆς ἐκ δικαιοδοσίας ἀσυλίας διπλωματικῶν πρακτόρων καὶ προσώπων χαϊρόντων ἀσυλίας δυνάμει τοῦ ἀρθρου 37.

2. Ἡ παραίτησις δέον νὰ εἶναι πάντοτε ρητή.

3. Ἡ ἔνστασις διαδικασίας ὑπὸ διπλωματικοῦ πράκτορος ἢ ὑπὸ προσώπου χαίροντος ἀσυλίας ἐκ δικαιοδοσίας δυνάμει τοῦ "Αρθρου 37 ἀποκλείει τοῦτον τοῦ νὰ ἐπικαλεσθῆ ἀσυλίαν ἐκ δικαιοδοσίας ὡς πρὸς πᾶσαν ἀνταγωγὴν ἀμέσως συνδεομένην πρὸς τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν.

4. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἀσυλίας ἐκ δικαιοδοσίας δι' ἀστικὴν ἢ διοικητικὴν ἀγωγὴν δὲν θεωρεῖται ὡς ἐπαγομένη τὴν ἀπὸ τῆς ἀσυλίας παραίτησιν ὡς πρὸς τὰ μέσα ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται χωριστὴ παραίτησις.

"Αρθρον 33.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος "Αρθρου, ὁ διπλωματικός πράκτωρ ἀπαλλάττεται, ὡς πρὸς τὰς παρεχομένας εἰς τὸ διαπιστευθὲν Κράτος ὑπηρεσίας, τῶν περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων διατάξεων αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἰσχύωσιν ἐν τῷ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτει.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος "Αρθρου προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἐφαρμόζεται ὁμοίως εἰς ἰδιωτικούς ὑπηρετάς οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ὑπηρεσίαν διπλωματικοῦ πράκτορος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι—

- (α) δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχουσι τὴν μόνιμον διαμονὴν των ἐν αὐτῷ· καὶ
- (β) δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἰσχύωσιν ἐν τῷ διαπιστευόντι Κράτει ἢ ἐν Τρίτῳ Κράτει.

3. Ὁ διπλωματικός πράκτωρ ὁ ὁποῖος ἔγει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα ἢ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος "Αρθρου προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζεται, ὀφείλει νὰ τηρῆ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας αἱ περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων διατάξεις τοῦ παρ' ᾧ ἢ διαπίστευσις Κράτους ἐπιβάλλουσιν εἰς ἐργοδότας.

4. Ἡ ἐν ταῖς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ δὲν ἀποκλείει τὴν ἐκούσιαν συμμετοχὴν εἰς τὸ σχέδιον κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγουσι τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς συμφωνίας αἵτινες συνήφθησαν προγενεστέρως, οὔτε ἐμποδίζουν τὴν μεταγενεστέραν σύναψιν τοιοῦτων συμφωνιών.

Ἄρθρον 34.

Ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ εἶναι ἀπηλλαγμένος ὄλων τῶν προσωπικῶν ἢ ἐπὶ ἀκινήτων φόρων καὶ τελῶν, ἐθνικῶν, τοπικῶν ἢ δημοτικῶν, ἐξαιρέσει—

- (α) ἐμμέσων φόρων φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ εἶναι συνήθως ἐνσωματωμένοι εἰς τὴν τιμὴν ἐμπορευμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν
- (β) φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀκινήτων εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ἐκτὸς ἐάν ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ τὰ κατέχη διὰ λογαριασμὸν τοῦ διαπιστευόντος Κράτους διὰ τὸς σκοποὺς τῆς ἀποστολῆς
- (γ) φόρων ἐπὶ πάσης φύσεως κληρονομίας οἱ ὁποῖοι εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, τηρουμένων ὁμῶς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 39.
- (δ) φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ ἰδιωτικῶν εἰσοδημάτων ἐχόντων τὴν πηγὴν αὐτῶν ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτει καὶ φόρων ἐπὶ κεφαλαίου ἐπειδυθέντος εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις κειμένας ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτει
- (ε) τελῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμοιβὴν διὰ παρασχεθείσας εἰδικὰς ὑπηρεσίας
- (στ) δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, δικαστικῶν δικαιωμάτων ἢ ἄλλων σуйαφῶν, δικαιωμάτων ὑποθηκείσεως καὶ τελῶν χαρτοσήμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἀκίνητα, τηρουμένων ὁμῶς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23.

Ἄρθρον 35.

Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἀπαλλάττει τοὺς διπλωματικοὺς πράκτορας ἐξ ὑποχρεώσεων διὰ παροχὴν πάσης προσωπικῆς ὑπηρεσίας καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας οἰασδῆποτε φύσεως, ὡς καὶ ἐκ στρατιωτικῆς φύσεως ὑποχρεώσεων ὡς τῶν σχετικῶν πρὸς ἐπιτάξεις καὶ πρὸς τὴν παροχὴν εἰσφορῶν καὶ στρατιωτικῶν καταλυμάτων.

Ἄρθρον 36.

1. Συμφώνως πρὸς οἷους νόμους καὶ κανονισμοὺς ἥθελε τοῦτο ἐφαρμόσει, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδον καὶ χορηγεῖ ἀπαλλαγὴν ἐκ τελωνειακῶν δασμῶν, φόρων καὶ συναφῶν τελῶν ἄλλων ἢ τελῶν ἀποθηκείσεως, μεταφορᾶς καὶ τελῶν δι' ἀναλόγους ὑπηρεσίας ἐπὶ—

- (α) εἰδῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἐπίσημον χρῆσιν τῆς ἀποστολῆς
- (β) εἰδῶν προοριζομένων διὰ τὴν προσωπικὴν χρῆσιν διπλωματικοῦ πράκτορος ἢ συγκατοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του, περιλαμβανομένων εἰδῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἐγκατάστασίν του.

2. Αἱ προσωπικαὶ ἀποσκευαὶ διπλωματικοῦ πράκτορος εἶναι ἀπηλλαγμέναι ἐπιθεώρησεως, ἐκτὸς ἐάν ὑφίστανται σοβαροὶ λόγοι διὰ νὰ πιστεῦται ὅτι περιέχουσιν εἶδη μὴ ἀπολαύοντα τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων ἀπαλλαγῶν ἢ εἶδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν περὶ Καθάρσεως («Καραντίνας») Κανονισμῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἢ τοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου του.

"Αρθρον 37.

1. Τὰ συγκατοικούντα μετ' αὐτοῦ μέλη τῆς οἰκογενείας διπλωματικοῦ πράκτορος χαίρουσι τῶν ἐν τοῖς "Αρθροῖς 29 ἕως 36 καθοριζομένων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς, ὡς καὶ τὰ ἀντιστοίχως συγκατοικούντα μετ' αὐτῶν μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν χαίρουσιν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχωσιν ἐν αὐτῷ μόνιμον διαμονήν, τῶν ἐν τοῖς "Αρθροῖς 29 ἕως 35 καθοριζομένων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν πλὴν τοῦ ὅτι ἢ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ "Αρθρου 31 καθοριζομένη ἀσυλία ἐξ ἀστικῆς καὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους δὲν ἐφαρμόζεται εἰς πράξεις ἐκτελεσθείσας ἐκτὸς τῆς ἀσκῆσεως τῶν καθηκόντων τῶν. Χαίρουσιν ἐπίσης τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ "Αρθρου 36 καθοριζομένων προνομίων ὅσον ἀφορᾷ εἰς εἶδη εἰσαχθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν.

3. Μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς ἅτινα δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχουσιν ἐν αὐτῷ τὴν μόνιμον διαμονήν τῶν, χαίρουσιν ἀσυλίας διὰ πράξεις ἐκτελεσθείσας ἐν τῇ ἀσκῆσει τῶν καθηκόντων τῶν, ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τελῶν καὶ φόρων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τὰς ὁποίας λαμβάνουσι διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν καὶ τῆς ἐν τῷ "Αρθρῳ 33 διαλαμβανομένης ἀπαλλαγῆς.

4. Ἰδιωτικοὶ ὑπηρετῶν τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ δὲν ἔχωσι τὴν μόνιμον διαμονήν τῶν ἐν αὐτῷ, ἀπαλλάσσονται τελῶν καὶ φόρων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τὰς ὁποίας λαμβάνουσι διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν. Ἀπὸ πασῶν τῶν λοιπῶν ἀπόψεων δύνανται νὰ χαίρωσι προνομίων καὶ ἀσυλιῶν καθ' ὃ μέτρον εἶναι δεκτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Οὐχ ἦττον, ὅμως, τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει νὰ ἀσκῆ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζῃ ὑπὲρ τὸ δέον τὴν ἐνάσκησιν τῶν λειτουργιῶν τῆς ἀποστολῆς.

"Αρθρον 38.

1. Διπλωματικὸς πρᾶκτωρ ἔχων τὴν ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ μόνιμον ἐν αὐτῷ διαμονήν χαίρει ἀσυλίας ἐκ δικαιοδοσίας καὶ ἀπαρθιάστου μόνον δι' ἐπισημούς πράξεις ἐκτελεσθείσας ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του, ἐκτὸς ἐὰν πρόσθετα προνόμια καὶ ἀσυλίας ἔχωσι παρασχεθῆ ὑπὸ τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

2. Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπηρετῶν οἵτινες εἶναι ὑπήκοοι τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ ἔχουσι τὴν μόνιμον διαμονήν τῶν ἐν αὐτῷ χαίρουσι προνομίων καὶ ἀσυλιῶν, μόνον καθ' ὃ μέτρον τὸ Κράτος τοῦτο ἀναγνωρίζει. Οὐχ ἦττον, ὅμως, τὸ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει νὰ ἀσκῆ τὴν δικαιοδοσίαν του ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζῃ ὑπὲρ τὸ δέον τὴν ἐνάσκησιν τῶν λειτουργιῶν τῆς ἀποστολῆς.

"Αρθρον 39.

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούμενον προνομίων καὶ ἀσυλιῶν ἀπολαύει αὐτῶν ἀφ' ἧς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ παρ' ὧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἵνα μεταθῆ εἰς τὴν θέσιν του ἢ, ἐὰν ἤδη εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, ἀφ' ἧς ὁ διορισμὸς του ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ εἰς ὅλον ἄλλο Ὑπουργεῖον ἢ ἔθελε συμφωνηθῆ.

2. Ὅταν αἱ ἀρμοδιότητες προσώπου χαίροντος προνομίων καὶ ἀσυλιῶν τερματισθῶσι, τὰ προνόμια καὶ αἱ ἀσυλίας αὗται κανονικῶς λήγουσι κατὰ τὴν στιγμήν καθ' ἣν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐγκαταλείπει τὴν χώραν, ἢ κατὰ τὴν ἐκπνοὴν εὐλόγου πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐξακολουθοῦσιν ὅμως νὰ ὑφίστανται μέχρι τοῦ ἐν λόγῳ χρόνου, ἔστω καὶ ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως. Οὐχ ἦττον ὅμως, ἢ ἐκ δικαιοδοσίας ἀσυλίας ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ὡς πρὸς πράξεις τοῦ προσώπου τούτου ἐκτελεσθείσας ἐν τῇ ἀσκῆσει τῶν ἀρμοδιοτήτων του ὡς μέλους τῆς ἀποστολῆς.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου μέλους τινός τῆς ἀποστολῆς, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐξακολουθοῦσι νὰ χαίρωσι τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν εἰς τὰς ὁποίας δικαιοῦνται μέχρι τῆς ἐκπνοῆς εὐλόγου προθεσμίας διὰ τὴν ἀναχώρησιν των ἐκ τῆς χώρας.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου μέλους τινός τῆς ἀποστολῆς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ὑπῆκοος τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἢ ἐὰν δὲν ἔχη ἐν αὐτῷ τὴν μόνιμον διαμονὴν του, ἢ μέλους τινός τῆς οἰκογενείας τοῦ συγκατοικοῦντος μετ' αὐτοῦ, τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ἐπιτρέπει τὴν ἀποκόμισιν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, ἐξαιρουμένης ἐκείνης ἢ ὁποία ἀπεκτήθη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἡ ἐξαγωγή. Δὲν ἐπιβάλλεται φόρος ἐφ' οἰασδήποτε φύσεως κληρονομίας ἐπὶ κινητῶν τῶν ὁποίων ἢ ἐντὸς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ὑπαρξίς ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐν αὐτῷ παρουσίαν τοῦ ἀποθανόντος ὡς μέλους τῆς ἀποστολῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας μέλους τινός τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 40.

1. Ἐὰν ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ διασχίζη τὸ ἔδαφος ἢ εὕρισκεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τρίτου Κράτους τὸ ὁποῖον τῷ παρέσχε θεώρησιν διαβατηρίου, ἐν ἣ περιπτώσει ἢ θεώρησις αὕτη ἀπρητέτο, ἐνῶ μετέβαινε διὰ νὰ ἀναλάβῃ, ἢ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του ἢ ἐνῶ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν χώραν του, τὸ τρίτον Κράτος παρέχει αὐτῷ τὸ ἀπαραθίαστον καὶ τοιαύτας ἐτέρας ἀσυλίας οἷαι δυνατόν νὰ ἀπαιτηθῶσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διελεύσεως ἢ ἐπιστροφῆς του. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἀπολαύοντα προνομίων ἢ ἀσυλιῶν μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἅτινα συνοδεύουσι τὸν διπλωματικὸν πράκτορα ἢ ταξιδεῦουσι κεχωρισμένως διὰ νὰ τὸν συναντήσωσι ἢ διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν χώραν των.

2. Ὑπὸ συνθήκας παρομοίας πρὸς τὰς καθοριζομένας ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος Ἄρθρου, τρίτα Κράτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρεμποδίζωσι τὴν διέλευσιν καὶ μελῶν τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ ἢ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἀποστολῆς καὶ μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των διὰ τῶν ἐδαφῶν των.

3. Τὰ τρίτα Κράτη παρέχουσιν εἰς τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἐν διελεύσει ἐπισήμους ἐπικοινωνίας, περιλαμβανομένων τῶν διὰ κώδικος ἢ κρυπτογραφικῶν μηνυμάτων, τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν καὶ προστασίαν οἷαν παρέχει τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Εἰς τοὺς διπλωματικούς ταχυδρόμους εἰς τοὺς ὁποίους παρεσχέθη θεώρησις διαβατηρίου, ἐὰν αὕτη ἀπρητέτο, καὶ εἰς τοὺς διπλωματικούς σάκκους ἐν διελεύσει τὰ τρίτα Κράτη παρέχουσιν τὸ αὐτὸ ἀπαραθίαστον καὶ τὴν αὐτὴν προστασίαν ὡς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ὑποχρεοῦται νὰ παρέχη.

4. Αἱ συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Ἄρθρου ὑποχρεώσεις τρίτων Κρατῶν ἐφαρμόζονται ὁμοίως εἰς τὰ ἀντιστοίχως εἰς τὰς παραγράφους ταύτας μνημονευόμενα πρόσωπα, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπισήμους ἐπικοινωνίας καὶ τοὺς διπλωματικούς σάκκους, τῶν ὁποίων ἢ παρουσία ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τρίτου Κράτους ὀφείλεται εἰς ἀνωτέραν θίαν.

Ἄρθρον 41.

1. Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῶν προνομίων καὶ ἀσυλιῶν των, πάντα τὰ χαίροντα τούτων πρόσωπα ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σέβωνται τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους. Ἐχουσιν ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀναμιγνύνται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους τούτου.

2. Πασῶν τῶν μετὰ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους διαχειριζομένων ἐπισήμων ὑποθέσεων, τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἀποστολὴν ὑπὸ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους, ἢ διαχειρίσις γίνεται μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους τούτου ἢ μέσῳ τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἢ οἷου ἄλλου Ὑπουργείου ἠθελε συμφωνηθῇ.

3. Οἱ χώροι τῆς ἀποστολῆς δέον ὅπως μὴ χρησιμοποιῶνται κατὰ τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰς λειτουργίας τῆς ἀποστολῆς, ὡς αἷται ἐκτίθενται εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ἢ εἰς ἄλλους κανόνας τοῦ γενικοῦ διεθνοῦς δικαίου ἢ εἰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἰσχυοῦσας μεταξὺ τοῦ διαπιστευόντος καὶ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

"Άρθρον 42.

Ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ δὲν ἀσκεῖ ἐν τῷ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτει δραστηριότητα ἐπαγγελματικὴν ἢ ἐμπορικὴν πρὸς ἴδιον ὄφελος.

"Άρθρον 43.

Αἱ ἀρμοδιότητες διπλωματικοῦ πράκτορος τερματίζονται, ἐν ἄλλοις—

- (α) διὰ τῆς πρὸς τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος κοινοποιήσεως τοῦ διαπιστευόντος Κράτους ὅτι αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος ἔληξαν·
- (β) διὰ τῆς πρὸς τὸ διαπιστεῦον Κράτος κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους ὅτι τὸ πρῶτον τῶν Κρατῶν τούτων, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9, ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν διπλωματικὸν πράκτορα ὡς μέλος τῆς ἀποστολῆς.

"Άρθρον 44.

Τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὀφείλει, ἔτι καὶ ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως, νὰ παράσῃ διευκολύσεις ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀναχώρησις, τὸ ταχύτερον δυνατόν, προσώπων χαϊρόντων προνομίων καὶ ἀσυλιῶν, μὴ ἐχόντων τὴν ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους, ὡς καὶ μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν προσώπων τούτων, ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας. Ὑποχρεοῦται ἴδια ἐὰν παρασῇ ἀνάγκη νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν τωγ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ διὰ τὰ ἀγαθὰ τωγ μεταφορικὰ μέσα.

"Άρθρον 45.

Ἐὰν διακοπῶσιν αἱ μεταξὺ δύο Κρατῶν διπλωματικαὶ σχέσεις ἢ ἐὰν ἀποτολῇ τις ἀνακληθῆ ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς—

- (α) τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ὑποχρεοῦται, ἔτι καὶ ἐν περιπτώσει ἐνόπλου ρήξεως, νὰ σεβασθῇ καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς χώρους τῆς ἀποστολῆς μετὰ τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀρχείων τῆς·
- (β) τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν φύλαξιν τῶν χώρων τῆς ἀποστολῆς μετὰ τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀρχείων τῆς εἰς τρίτον Κράτος ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους·
- (γ) τὸ διαπιστεῦον Κράτος δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων του καὶ τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν του εἰς τρίτον Κράτος ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους.

"Άρθρον 46.

Τῇ προηγουμένη συγκαταθέσει τοῦ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτους καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τρίτου Κράτους μὴ ἀντιπροσωπευομένου ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, δύναται τὸ διαπιστεῦον Κράτος νὰ ἀναλάβῃ τὴν προσωρινὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ τρίτου Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν του.

"Άρθρον 47.

1. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συμβάσεως τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος δὲν θὰ ποιῆται διάκρισιν μεταξὺ Κρατῶν.

2. Δὲν θεωρεῖται, ἐν τούτοις, ὅτι λαμβάνει χώραν διάκρισις—

- (α) ὅταν τὸ παρ' ᾧ ἡ διαπίστευσις Κράτος ἐφαρμόζῃ περιοριστικῶς οἰανδήποτε τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἕνεκα τοῦ ὅτι αὕτη ἐφαρμόζεται περιοριστικῶς ἔναντι τῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ διαπιστεῦοντι Κράτει.
- (β) ὅταν δυνάμει ἐθίμου ἢ συμφωνίας τὰ Κράτη παρέχωσιν ἀλλήλοις μεταχείρισιν εὐνοϊκωτέραν τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρουσίας Συμβάσεως ἀπαιτουμένης.

"Άρθρον 48.

"Η παρούσα Σύμβασις θά είναι προσιτή πρὸς ὑπογραφήν ὑφ' ὄλων τῶν Κρατῶν Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ οἰασδήποτε τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων ἢ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου καὶ ὑφ' οἰουδήποτε ἄλλου Κράτους καλουμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὅπως καταστή συμβαλλόμενον Μέρος τῆς Συμβάσεως, ὡς ἀκολουθῶς : μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1961 εἰς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν Αὐστρίας, ἀκολουθῶς δὲ καὶ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1962 εἰς τὰ ἐν Νέα Ὑόρκη Κεντρικὰ Γραφεῖα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 49.

"Η παρούσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν. Αἱ πράξεις τροποποιήσεως κατατίθενται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 50.

"Η παρούσα Σύμβασις θά παραμείνῃ προσιτή πρὸς προσχώρησιν ὑφ' οἰουδήποτε Κράτους ὑπαγομένου εἰς οἰανδήποτε τῶν ἐν τῷ "Άρθρῳ 48 ἀναφερομένων τεσσάρων κατηγοριῶν. Αἱ πράξεις προσχωρήσεως κατατίθενται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 51.

1. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἄρχεται τὴν τριακοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τῆς εἰκοστῆς δευτέρας πράξεως ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Δι' ἕκαστον Κράτος ἐπικυροῦν τὴν Σύμβασιν ἢ προσχωροῦν εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς εἰκοστῆς δευτέρας πράξεως ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἢ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἄρχεται τὴν τριακοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου κατάθεσιν τῆς πράξεως ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεώς του.

"Άρθρον 52.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν κοινοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς οἰανδήποτε τῶν ἐν τῷ "Άρθρῳ 48 ἀναφερομένων τεσσάρων κατηγοριῶν—

(α) τὰς ὑπογράφας εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ τὰς καταθέσεις πράξεων ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὰ "Άρθρα 48, 49 καὶ 50·

(β) τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 51.

"Άρθρον 53.

Τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης Συμβάσεως, τῆς ὁποίας τὰ εἰς τὴν Σινικὴν, Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν, Ρωσικὴν καὶ Ἰσπανικὴν κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά, κατατίθενται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὁ ὁποῖος ἀποστέλλει κεκυρωμένα ἀντίγραφα αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς οἰανδήποτε τῶν ἐν τῷ "Άρθρῳ 48 ἀναφερομένων τεσσάρων κατηγοριῶν.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΜΑΡΤΥΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οἱ ὑποφαινόμενοι Πληρεξούσιοι, δεόντως ἐπὶ τούτῳ ἐξουσιοδοτηθέντες ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Κυβερνήσεών των, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ, σήμερον δεκάτην ὀγδόην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἔτους χίλια ἑνεακόσια ἐξήκοντα ἕν.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί).